

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně:

J. K., narozena X

bytem X

zastoupená JUDr. Janou Sládkovou, advokátkou

sídlem Jiráskova 398, 337 01 Rokycany

proti

žalovanému:

Krajský úřad Plzeňského kraje

sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2024, č. j. PK-RR/2113/24,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

- Městský úřad Rokycany rozhodnutím ze dne 24. 4. 2023, č. j. MeRo/3978/OST/23 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), rozhodl, že pro nesplnění podmínek pro dodatečné povolení stavby žalobkyni nelze dodatečně povolit stavbu garáže na pozemku parc. č. Xa v k. ú. X, u rodinného domu č. p. Xb, X. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl shora uvedeným napadeným rozhodnutím a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“).
- Součástí žaloby žalobkyně učinila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který odůvodnila toliko tím, že zahájení uskutečňování účelu odstranění stavby garáže (započetí zemních prací v souvislosti s jejím odstraněním) spojené s jejím odstraněním je krajním a nevratným zásahem do vlastnického práva žalobkyně. Újma hrozící žalobkyni tak dle jejího názoru převažuje nad důležitým veřejným zájmem.
- Žalovaný s přiznáním odkladného účinku žalobě nesouhlasil, neboť dle jeho názoru na základě napadeného rozhodnutí nemůže dojít k odstranění stavby garáže ani nemůže být její odstraňování zahájeno. Žalobkyni tak právními účinky napadeného rozhodnutí nehrozí nenahraditelná újma.
- Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že *přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. *soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.*
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek, a to (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, jež může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotné žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.
9. V obecné rovně tedy platí, že aby žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

10. Žalobkyni je třeba dát za pravdu v tom, že odstranění stavby by představovalo citelnou újmu. Proto judikatura v takových případech přiznává žalobě odkladný účinek (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17; či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016-52; případně i usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 12. 2023, č. j. 55 A 60/2023-18). V projednávané věci ale není předmětem přezkumu rozhodnutí o odstranění stavby, nýbrž rozhodnutí vydané v řízení o dodatečném povolení stavby. Jedná se o samostatná řízení s odlišným předmětem. Stavba, které je předmětem sporu, stojí a její odstranění nebylo napadeným rozhodnutím nařízeno. Napadeným rozhodnutím stavba pouze nebyla dodatečně povolena. Hrozící újma, s kterou žalobkyně svůj návrh spojila, nevyplývá z napadeného rozhodnutí, ale z případného rozhodnutí o odstranění stavby, které bude možná vydáno v budoucnu v jiném řízení a proti kterému se žalobkyně bude moct bránit samostatnou žalobou. Žalobkyní tvrzená újma tak není následkem, který by byl bezprostředně spojený s výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby, tedy s napadeným rozhodnutím (srov. shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-20; či ze dne 21. 1. 2019, č. j. 2 As 426/2018-26). Žalobkyně tak neprokázala, že by jí výkonem nebo jinými právními následky předmětnou žalobou napadeného rozhodnutí (vydaného v řízení o dodatečném povolení stavby) hrozila závažná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
11. Protože nebyla splněna již první zákonná podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud tímto usnesením zamítl návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě.
12. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
13. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 24. července 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.